

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANUL LVII.

Redacțiunea, Administrațiunea,
și Tipografa:
Brașov, piața mare Nr. 30.
Scrisorile nefrancate nu se
primesc. — Manuscrise nu se
retrimitează.
INSERATE se primesc la Admi-
nistrațiunea în Brașov și la ur-
mătoarele Birouri de anunțuri:
în Viena: M. Dukas, Heinrich
Kohler, Rudolf Mosse, A. Oppel;
Nachfolger; Anton Oppel, J.
Benedicty, în Budapesta: A. V.
Goldberger, Eckstein, Bernat; în
București: Agenția Havas, Suc-
ursale de Roumanie; în Ham-
burg: Karoly & Liebmann.
Prețurile inserțiilor: o seriă
pe o coloană 8 cr. și
or. timbru pentru o publi-
cație. Publicații mai dese după
preț și învoială.
Reclame pe pagina a 3-a o
cr. 10 cr. sau 30 bani.

„Gazeta” iese în săptămână di.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe șase luni
6 fl., pe trei luni 3 fl.
N-rii de Duminică 2 fl. pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șase
luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminică 8 franci.
Se primumă în toate oficiile
postale din țară și din afară
și la ad. colectori.
Abonamentul pentru Brașov
la administrațiunea, piața mare,
Târgul Inului Nr. 39 etajul I.
1. pe un an 10 fl., pe șase
luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 cr.
Cu dusul în casă: Pe un an
12 fl., pe șase luni 6 fl., pe trei luni
3 fl. Ună exemplar 5 cr. v. a.
sau 15 bani. Atâtă abonamen-
tele cât și inserțiunile sunt
a se plăti înainte.

Nr. 252. Brașov, Joi, 17 (29) Noembrie 1894.

Complesanță păcătoasă.

Brașov, 16 Noembrie v.
Casul, ce s'a petrecut cu oca-
zia sântirii bisericii române din
Milașul de Câmpia și despre care
s'a raportat în numărul de Du-
minea trecută, ar pute să servescă
ca o nouă învățătură despre ceea
ce va să zică a căuta societatea
adversarilor noștri. Scim, că la
banchetul dat cu ocaziunea sânti-
rei acelei biserici a fost de față și
unul solgăbirer maghiarisat, cu nu-
mele Münstermann, împreună cu
„alții de calibrul său”, cum se es-
primă corespondentul nostru. Drept
mulțumită pentru ospitalitatea, cu
care a fost primit din partea Ro-
mânilor, d-lu Münstermann a aflat
de cuviință să denunțe pe unul
dintre conmesenii români, că ar fi
toastat în sens ilegal și anti-pa-
triotic.

Din nenorocire nu este nou ca-
sul acesta. Ne este încă în pros-
peta memoria afacerea cu stindar-
dul arborat la Beiuș în onoarea
famosului episcop Schlauch, care
a avut drept urmare introducerea
limbei maghiare în cele patru clase
superioare ale gimnasiului român.
De atunci am avut de-a îndura
încă multe desastre de felul acesta
și e mirare, că după atâtea pățanii
triste se mai găsec în mijlocul
nostru omeni, cari se caute socie-
tatea acelor spioni neconșiențioși,
cari sub numele de funcționari sunt
trimiși în mijlocul nostru.

Ce-a căutat solgăbirerul ma-
ghiaron la banchetul românesc,
cine l'a invitat între Români și ce
are de-a face un Jidan maghiari-
zat, ca acesta, cu festivitatea sânti-
rii unei biserici românești? Ori
dă unii dintre ai noștri vor să
ducă cu *complesanța* lor până acolo
lacururile, încât să nu ne mai pu-
tem întruni nici la o masă comună
privată, fără de-a avé spioni streini
în mijlocul nostru?

Este cu atât mai neînțeleasă in-
vitarea acestui funcționar unguresc
la banchetul Românilor, de-ore-ce,
pe cât ne aducem aminte, d-lu
Münstermann, deși este solgăbirerul
unui cerc locuit aproape numai de
Români, elu nici nu scie limba ro-
mână. Ne putem închipui dér, că
de dragul acestui óspe, limba de
conversație între o parte din me-
senii a trebuit să fie desigur limba
ungurescă. Și apoi ce-și va fi dișit
óre poporul român din Milaș în
fața unui servilism atât de scir-
bos din partea conducătorilor săi?

Amu dișit de multe ori și repe-
tăm a dice, că în actualele impre-
jurări politice, noue nu ne rămâne
altă cale pentru de-a ne salva dem-
nitatea noastră națională, decât iso-
larea cât mai completă de orice
contact social cu adversarii noștri
politici. Pe cât timp nu suntem
tractați și considerați ca ce-
tățeni egal îndreptățiți cu ei, și pe
cât timp, în urma acesta, ei vor
să facă pe stăpânul față de noi:
orice amestec social cu adversarii
noștri politici nu poate fi, decât umi-
litor și desastroos pentru noi.

De aceea ar fi timpul să se
facă odată capet acestor conside-
rațiuni de „complesanță” față cu
adversarii noștri, căci prea mult
ne costă și prea multe desastre am
avut de-a îndura din cauza lor.
Vrem să se scie odată, că nu ne
trebuie spioni în societățile noastre.
Cei ce le deschid ușa pentru de-a
întra în mijlocul nostru, au să-și
tragă bine de semă, căci nu mai ră-
mâne alta de făcut, decât să fiă
scoși din mijlocul nostru cu spioni
cu tot.

Succesuri ori iluzii? — Situația din Ungaria. —

În toate cercurile politice a fost aș-
teptat cu viu interes rezultatul călăto-
riei ministrului președinte Wekerle la Viena

în afacerea sancționării proiectelor biseri-
cesci politice.

Soirile răspândite în lume cu mult
profunditate de bioul de corespondență
din Budapesta, ne spun, că poziția cabi-
netului Wekerle e rehabilitată prin cuvên-
tul monarchului, care a promis lui We-
kerle, că va sancționa proiectele așternute
spre acest scop, că va da sancționarea
actualului cabinet în mod independent
de proiectele restante și că autorizează gu-
vernul de față a conduce și mai departe
afacerile țării.

În Israelul din Budapesta domnesce
mare bucurie. Corbii guvernului croncă-
nescu éráși cu îngâmfare, vestind victoria
politice păgâne a lui Wekerle. Lămuririle,
ce a dat ministrul în clubul liberal au
deșteptat între mamelucii săi furtaul de
aplaude, preamărindu-l, ca pe Moise al
celor ce, din interes meschin, vreu să
sdrobescă ordinea morală, pacea și liniștea
dintre poporele acestei nefericite țări.

Cine ar fi crezut, ca și de rândul
acesta să-i succedă lui Wekerle ași juca
cu atata rafinerie rolul său de dibaci și
obist la curte. Cine ar fi crezut, că Co-
rona va ceda amenințării lui, mai mult
ca neleale, și cine putea să gândească mă-
car, că elu își va ridica în odată ca-
putul de asupra situației penibile, în care
se afla?

Și totuși s'a întâmplat! Presiunea
lui Wekerle asupra Coronei a succedut, și
Corona — ca să evite sguduir înăuntru —
s'a învoit și de astă-dată să dea sancțio-
narea.

Credința noastră însă este, că acesta
nu însemnă încă un succes desăvârșit,
ci este numai o tactică reușită a lui We-
kerle, de-a amana criza și de-ași susține po-
ziția pe câte-va săptămâni. Tote acestea
însă nu sunt de ajuns pentru a restabili
liniștea situației politice.

Stămu dér totu acolo, unde am
stat și mai înainte cu cestiunea mult
agitată a reformelor bisericesci. Acelu în
curendu, care l'a pus Corona în evidență
ministrului președinte referitor la sancțio-
nare, poate să fiă nimicitu foarte ușor prin
vre-o împrejurare necunoscută încă. Cre-
demu acesta cu atât mai vértos, că sur-

prinderile politice sunt la ordinea zilei în
Ungaria, care ani de arândul a fost ter-
trul acestor supinderi.

Aceia, cari nu vreu odată să
ca reformele bisericesci ale guvernului
devină lege, voru continua și mai cu
ruință lupta contra lor, voru lua în aj-
toru toate mijlocele permise de lege, ca să
nu devină faptu nise reforme, cari sunt
absolutu dăunătoare și păgubitoare interese-
lor adevărate ale păcii și liniștei.

Succesele lui Wekerle sunt simple
iluzii, câtă vreme ele conduc la destră-
mare și destrăbălare morală pe totă linia.

Procesul d-lui Iuliu Coroianu.

Clușiu, 27 Noembrie.
(Raportu specialu alu „Gaz. Trans.”)

Procesul pentru „falsificare de do-
cumentu publicu” intentat contra d-lui
adv. Iuliu Coroianu de către procuratura
reg., s'a pertractat astăzi înaintea tribuna-
lului compus din președintele Br. Szent-
kereszty și juđii Csizer și Mikó. A asistat
un număr multu publicu român din Clușiu,
cât și rudenii și cunoscuți din provincia
ai acusatului.

Acusa a susținut-o de astă-dată sub-
procurorul Gócs.

D-lu Iuliu Coroianu a fost ascultat
erí sérá din Seghedin sub paza unui pan-
dur cu parole violete, pantalon largi și
sabie. Alu doilea acusat a fost Aveld
Munteanu fostu scriitoru în cancelaria d-lui
Coroianu. Apărătoriu e ténérulu și inteli-
gentulu avocat Dr. Cassiu Maniu din
Zălau.

Procurorul Gócs în falsificarea paș-
portului vede un serviciu prestatu lui Co-
roianu de către Munteanu. Inzadaru dice
Munteanu, că l'a făcutu pentru sine însuși,
său celu multu ca elu (Munteanu) să potă
cu pașaportulu acela trece în România,
avându familie grea (5 copii minoreni)
fiind și séracu, căci nu crede să fi cote-
zatu a trece elu sub numele lui Coroianu,
care e cunoscutu atât prin cultura și func-
țiunea sa, cât și prin rolul ce duce
(Coroianu mulțumesc grațiosu de compli-
mentu). Așa-dér elu conchide, că Munteanu

POLETONULU „GAZ. TRANS.”

Locotenentulu îndrășnețu.

Humoresc, de O. Metterhausen.
(Fine.)
Vara înaintase. Revista militară bă-
la ușe deja, și astfel domnea în gar-
zonă o vieță și activitate agitată. În ziua
revistei nenorocirea voi ca căpitanulu esca-
dronulu al treilea să cadă la un atac frângân-
du-și piciorulu, și astfel conducerea escadro-
nulu rămase locotenentulu de Jäger. Res-
ponsabilitatea, care veni în același timp
asupra lui, i apăsa cu greutate sufletulu,
cu atât mai mult, că elu nu aflase încă
ce impresia a făcutu asupra generalulu-
major istoria arestulu său, care fără îndou-
la a trebuit să ajungă deja la urechile
lui, și afară de aceea cum a întâmpinat
raportulu despre ordinațiunea serviciulu
măsuru.
În ziua revistei de Jäger fu celu
cântin, care apără cu escadronulu său pe
câmpulu de exercițiu. Cu privire esamină-

tóre se uită elu la fiă-care nasture, la fiă-
care curea; admoniându și însuflețind că-
lărea elu printre rânduri în sus și în jos.
Și apoi sosi în fine momentul mare la a
cărui amintire fiă-care inimă de soldatu
bate cu putere: escadronele fură arangiate
în fața armatei în linia dreptă, stindardele
fălfăiau veselă prin vântulu dimineții, mu-
sica aripei drepte arunca fanfare armoniose
în atmosfera liniștită.

— „Privire la drepta!” sună de-odată
comanda, și toate capetele sburau în direcția
de unde apărea galopându suita călăreților și
în frunte cu pieptul semănatu de orduri
al general-majorulu.

— „Bună dimineța, dragoni!”
— „Bună dimineța, domnule general!”
La sunetulu vocei, locotenentulu de
Jäger tresări cu putere.

Incrementu își îndreptă elu ochiulu
spre comandantulu brigadei.... statura
înaltă, fața, barba sură și acéstă voce....
nu mai era indoial!

— „Dumnezeule!” gemu elu ca nimi-
citu. „Jupan-ulu meu! Acesta este o fru-
mósă istorie! Déca ași avé la mine o colă

de hârtie, mi-ași scrie la momentu dimisia.
Așa însă — ține-te!”

Generalulu galopă înainte. Incordat
se înaltă de Jäger în șea. Fără a-i tresări
vr'o gênă, privea elu directu în ochii co-
mandantulu și lăsă sabia în jos. Gene-
ralulu salută, dér nici unu semn de-alu
recunoșce nu se ivi în fața lui.

— „Dómne mulțamescu-ți”, șopti ofi-
cerulu, „elu nu m'a recunoscutu.”

Regimentulu luă poziția pentru mar-
șulu de paradă. De Jäger mai călări odată
în fața escadronulu său. „Ștregari!” strigă
elu cu jumătate de voce, „décă arătați as-
tăzi ce scii voi, décă tote mergu în or-
dine, veți bé deséră atâtă bere câtă puteți.”

O veselie generală dovedea, că cu-
vintele lui nu au cădutu pe pământu nero-
ditoru. Apoi începă marșulu de paradă. În
colone, în fronturi de escadron, în pașin
tropot și galopu defilau dragonii înaintea
comandantulu. După marșu urmă eserci-
țiuulu de șoolă și de arme. Unu privitoru
atent ar fi observat indată, cum se oprise
privirea comandantulu asupra escadronulu
al treilea. Și ceea ce vedea elu, se arăta

la aparință, că-lu mulțumesc, căci de re-
pește-ori clătina elu cu satisfacția din capu.
Unu atac strălucitu încheiă revista.

Apoi sună comanda oficerulu. În
tote părțile alergau oficerii înainte, făcându
un cerc în jurulu generalulu, care
părerea într'o critică mai lungă asupra suc-
cesulu revistei militare. În urmă se în-
tórse elu către locotenentulu de Jäger.
Acesta trebui să-și reculegă totu curagiulu,
ca să potă privi directu în ochii coman-
dantulu.

— „Domnule locotenent de Jäger”,
începu generalulu, „d-tale ași voi să-ți mai
adresez în deosebi câte-va cuvinte.”

— „Acum s'a isprăvit cu mine”, cu-
getă de Jäger. „Nefericire, fă-ți numai
drumul tu.”

— „Escadronulu d-tale, domnule lo-
cotenent, mi-a făcutu o impresie foarte
plăcută prin conducerea esactă, precum și
prin mișcările eminente. Imi esprimu deci
deplina mulțamire față de d-ta. În același
timpu folosesc ocazia, pentru a-ți face
plăcuta împărțășire, că lucrarea d-tale pre-
dată, despre proiectulu ordinațiunei militare

numai pe sēma lui Coroianu a falsificatū datulū la pasportū. Cere pedepsirea lui Munteanū in virtutea § 391 a cod. pen. ēr pentru Coroianū aplicarea § 405 a codicelui.

După acēsta d-lū Iuliu Coroianū își rostescē vorbirea frumoasă de apērare, care a duratū 3/4 ore.

Nu sunt așa de dibaciu in limba un-gurēscă, încatū sē fi pututū marca bine punctele principale din apērare. In sē a fācutū efectū mare și asupra străinilor. Șovinistul Hegyessī (redactorū la „Kolozsvār“) continuu își exprimā complācerea. Și de astā-datā a doveditū d-lū Coroianū, cā e unū bunū juristū românū, unū criminalistū escelentū și oratorū iscusitū. Sub totū decursulū vorbirei s'a reținutū dela orī ce pasiune, clarū și obiectivū, dēr cu argumentele cele mai solide s'a apērātū.

D-lū A. Munteanū predā apērarea advocatului sēu Dr. Cassiu Maniu, advocatū din Zalău; pe totī i-a pusū in uimire cu elocuența și priceperea sa și a primitū multe felicitāri. Dela așa unū tēnērū valorosū multū putemū aștepta. Apērarea d-sale a fostū calmā, seriōsā, cu multā inteligentā și argumente bine motivate rostitā; in decursulū ei in sala spațioasă domnea liniște perfectă.

După replica și duplica părților, presidentulū la ora 1 după amēșt suspinde pertractarea pănā la 4 ore, cānd va enuncia sentința tribunalului.

Presid. redeschide ședința la 4 ore publicāndū sentința in înțelesulū cāreia atātū domnulū Iuliu Coroianu cātū și domnulū A. Munteanu suntū declarāți de nevinovați. Finea pertractării la 4 1/2 ore d. a. Coroianu a cerutū timpū de 24 ore spre a se cugeta sē inainteze, orī nu nulitate. Procurorulū nu e mulțamitū cu sentința.

Aleco.

SCIRILE ȚILEI.

— 16 (28) Novemre.

Rectificare. In nr. 134 dela 18 (30) Iunie c. alū „Gaz. Trans.“ amū publicatū, dupā „Magyar Hirlap“, următōrea scire: „In contra directorului și cassarului băncei armeno-maghiare din Elisabetopole s'au fācutū arātārī la tribunalū, acusatā fiindū, cā ar fi defraudatū etc. Tribunalulū a fācutū cercetare contra lui, dēr nu pentru defraudārī, ci pentru alte neregularitāți. Acționarij vorū ținē la 4 Iulie n. c. o conferență in cestiunea acēsta etc. — Direcțiunea băncei din Elisabetopole, in frunte cu d-lū deputatū dietalū Dr. Issekutz Gyözō, ca directorū alū acelei băncei, simțindu-se ofensatā prin publicarea acestei sciri, ni-a intentatū procesū pentru calumniā. Citatū fiindū inaintea judelui de instrucțiā din locū, Redactorulū nostru responsabilū a doveditū, cā scirea a fostū adusā mai intāiū

de fōia budapestanā „Magyar Hirlap“ (nrii 178 și 208), dupā care amū reprodus'o noi. Prin acēsta consideramū afacerea ca terminatā, deōrece era evidentū, cā responsabilitatea nu mai putea sē cadā asupra nōstrā. Nu fără ore-care surprindere in sē ne pomenimū acum, cā in cestiunea acēsta ni-se inmānezā din partea judecātōriei de presā din Clușiu actulū de acusațiune, in care se face descoperirea, cā sub numirea „Elisabetopole“ („Erzsébetváros“), „Magyar Hirlap“ a înțelesū unū suburbiu alū Budapestei, ce pōrtā acestū nume, ēr nu orașul Elisabetopole. E vorba așa-dērā aici de o neînțelegere, pe care simțulū de dreptate ne îndemnā a-o rectificā. Din actulū de acusațiune se vede, cā la banca din orașul Elisabetopole nu numai cā nu s'au ivitū ast-felū de neregularitāți, dēr in contra corectitāții administrāriei ei nu se pōte face nici o observațiā. Acestea pentru constatarea adevērului.

—o—

Rēsboiulū chinezō-japonesū. „Agentia Reuter“ aflā din Jokohama, cā Japonessii au atacatū Port Arthur la 21 Novembre in partea de pe uscatū și de pe mare, in același timpū. Aripa lorū drēptā era formatā de prima armatā și aripa stāngā de brigada Kumanioto. In timpulū cānd cele douē aripī atacau, grosulū armatei bombardā fortārēța. Japonessii au luatū fortulū din vestū la 8 dimiņēța, Port-Arthur la 2 dupā amiaș, Brigada Kumanioto a luatū forturile din Estū la 11 sēra. Forturile de pe cōstā s'au predatā a douā și dimiņēța. Penderile Japonessilorū suntū forte mari; ale Chinezilorū suntū și mai mari. Acestea din urmā numērā mai multe mii de omenī.

—o—

Logodnā. D-lū Dr. Mihailū Popū din Gavosdia s'a logoditū cu d-ra Livia Stoponū din Zgribești.

—o—

O mirēsā furatā. Cetimū in țiarulū „Evenimentulū“ din Iași: Dumineca trecutā, mirēsā Elena lui Theodorū Nechita din satulū Bălășeni, județulū Fălciu, pe cānd mergea cu mirele, viitorulū sēu soțū, Gh. Radu, la bisericā cu tōtā nuntā spre a se cununa, pe drumū a fostū furatā de Ștefanū Chele, chiar din caruțā de lângā mire; se spune, cā Elena era mai de multū in dragoste cu flăcăulū Ștefanū și cā acum era forțatā de pārinții ei a se duce dupā Gh. Radu. De aceea intervențiā energicā a lui Ștefanū Chele, care, reamintindu-și tradițiunile strāmoșescē ale Romanilorū, a furatū pe noua Sabinā chiar de la pragulū bisericei.

—o—

La restaurantulū Fleischer cāntā in tōtā Joia și Dumineca sēra musica națiōnalā de sub conducerea d-lui Costi Gălușcā. Intrarea liberā.

Administrațiunea nōstrā.

Ighiu, 25 Noemvre 1894. Onoratū Redacțiune!

Unū casū neașteptatū și revoltātōrū mē silescē, fără voia mea, a eși din obiceinita răbdare, care m'a fostū adēncitū de unū timpū încōce. Elū este urmātōrulū:

In 12 Iulie a. c. s'a primitū din partea preturei cercului Ighiu plānsōrea sub Nr. pretorialū 4750 contra lui Poenariu Iacobū pentru 10 fl. inșelați pe lucru de cărāmidā. Oficiulū pretorialū a și espedatū la pretura Bradului (unde, dēcā nu mē inșelū, funcționēzā ca fisolgābirēu Braszney Olivér), unde se aflā numitulū fugariu, ca acesta sē fiā retrimistū cu forța in lucru. Rēsponsulū preturei din Bradū de datto 28 Iulie Nr. 1766 a fostū forte parlamen-tarū, adecā „respectivulū se aflā aici in ser-viciulū lui Aczél Toma, totū ca cărāmidarū, — dēr nu cumva ar fi aplecatū creditorulū a primi suma de 10 fl. la care se obligā stāpānulū cărāmidarului“. La acestū rēs-punsū neașteptatū (cāci datorința preturei era a trimite pe fugarū îndērētū) s'a res-crisū, cā creditorulū se mulțamesce și cu atātū. Dēr ce se veđi, oficiulū numitū nu trimite nici pe inșelātōrū, nici banii promiși pānā in țiuā de ađi, nici nu rēsponde oficiului competentū, deși s'au trimisū mai multe ursorii: in 11/8, in 8/9, in 29/9 și in 25/10 a. c. In timpulū acesta eu am primitū o scrisōre dela cărāmidarulū Poenariu Iacobū, in care imī spune, cā elū a plātītū banii la oficiulū competentū și mē ințrebā, dēcā i-am oăpētātū, orī nu?

Acum se nasce ințrebarea, cā fost'a pretura Bradului datōre sē trimitā banii, cānd ea nu s'a simțitū obligatā a rēsponde la patru ursorii? Mai departe, sunt eu datorū sē arātū casulū și negligența la fispanulū din Deva, sēu era datōre pretura din Ighiu, din oficiu, sē faciā arātare?

Dēr orī arū face pretura, orī eu, faptū este, cā sub o astfelū de controlū unele oficii administrative își jōcā mendrele, factū chefulū pe socotēla poporului contribuabilū fără a fi cei vinovați luați la rēspondere de viceșpanulū, orī fispanulū in urma cer-cetārilorū oficiose prin cancelariile solgābi-rēscl.

Nu mai incāpe indoialā dērā, cā in administrațiā nōstrā nu-i nici o controlū, nici rēspondere; ne aflāmū ințr'o situațiune desperatā, ași putē-o numi anarchicā. Ođ-ciulū este pentru unii numai mijlocū de bunū traiu, firmā de abusuri, mijlocū de tunsū și mulsū poporulū fără cruțare, fără milā, spre ași indopa nesațiōsulū stomachū.

Astfelū de fapte caracterisēzā in de ajunsū starea ticālōsā a lucrurilorū in ac-tuala administrațiā demoralisatā. Suntū fapte acestea, carī nega nu se potū și cerī denotā in modū clarū isprāvile fācute de ministrulū administrațiēi, celū cu călētōriile sale prin Ardealū.

Nicolae Florescu.

Scrisōre cātā Țarulū Nicolae II.

— Pentru Polonii esilați in Siberia. —

Renumitulū poetū francesū Fran-çois Coppée, a adresatū noului Țarū rusescū următōrea scrisōre deschisā din incidentalū urcārīi lui pe tronū:

Sire!

Mai multī Polonī s'au îndreptātū cātā mine cu rugarea, sē implorū grațiā Ma-jestāți Vōstre pentru compatrioții lorū, carī gemū in ocele din Siberia. Rugarea lorū multū mișcātōre mi-a strābātūtū inima și eu le-am promisū, cā voiu face-o.

In momentulū, cānd mi am datū acēstā promisiune, omenii iscusiti mē vorū ținē de forte neiscusitū, rēu voitorii mē vorū crede forte inchipuitū, ēr scepticii forte naivū. Totū una! Voiu fi atātū de discretū și voiu arēta, cā noi Francesii nu putemū sē ne negāmū amicii. Voiu avē atātā curagiū și voiu crede, cā și nelū mai parvenitū omū pōte sē și îndreptaze cu-vēntulū de agratiare inaintea unū domn-itorū. Voiu fi atātū de simplu și-ți voi spune, Sire, cu ocasiunea cānd și voi suferiți și plāngeți, cā suntū și nenorociți, carī oftēzā și varsā lacrimi cu amarū, adu-cēndu-Vē aminte, cā Voi c'unū singurū cu-vēntū puteți sē faceți sferisitū suferințelorū lorū și sē le svēntați lacrimile.

Sufletulū Vostru de domnitorū — sperț sigurū — mē va ințelege. Va pretui mai multū amicițiā Francesilorū, dēcā cunōsce, cātū de fideli Vē suntū ei. Va asculta acestū glasū, care Vē sfātuiesce ier-tarea și uitarea. Iși va aduce aminte, cā mai alesū bunēitatea ușurēzā durerea și cā e lucru nobilū a fericī pe alții atunci, cānd noi inșine suntemū nefericiti.

Strēbunulū Majestāții Vōstre, care a ștersū jobāgia și a redatū miliōnelorū dem-nitatea de omū, tatālū Inālțimei Vōstre care garantāndū pacea lumēi, lasā in urmā sa o amintire gloriōsā, ca unū cuceritōrū a sute de victorii: V'a datū in privința acēsta esemple frumoșe și vrednice de imitatū, cāci amēndoi au fostū generoși și îndurātōri. Dēr ca domnitori omnipotēți și au trābitū sē implinēscā uneorī dator-grozavā a regilorū: datoria pedepsirei. Și cātōtē cā ei au exercitatū in modū ample dreptulū agratiāriei, totuși n'au sciutū dērime efectulū primei lorū fapte de mă-gōre. In partea nordicā a imperiului Vostru, mai suntū încă nenorociți espulsați de parte de căminulū lorū și smulși din mijloculū familiilorū, alū cārōrū unicū păcatū — durere — a fostū credința, cā cu cel din urmā suspinū alū lui Kosciusko cāmpulū de bātaie dela Maciejowice, pātria lorū încă n'a datū ultimulū respirū.

Acești păcātuitōri — consciința inimpune sē V'o declarū — suntū jertfe suntū jertfele unii sfātū simțēmētū. Sunt sigurū, cā in privința acēsta este părerea puternicului Țarū și a mo-tului poetū. Inaintași Voștri i-au ped-

pe cāmpulū de resbelū, n'a aflatū singurū la mine aprobare, orī și instanțele mai inalte au aflat'ō corectā.

Generalulū continuā in cā diferite pā-reri, ce s'au pronunțātū in favorulū raportulū, dēr de Jäger nu mai audea nimicū. Totū cāmpulū de paradā pārea, cā se in-vērta cu eti, și cuvintele audite sunau ca imnuri de laudā in urechile sale. Elū nu era in stare sē afle unū singurū cuvēntū, pentru a da espresione adēncēi, adevēra-te-i bucurii, ci fācū numai o inchināciune mutā.

Pe cale cātā casā, rămase elū, con-tra obiceiului sēu, tăcutū, cānd totī came-rađii sē imbulzeau pentru a-lū felicita cu balde cuvinte.

Abia la banchetulū arrangeatū in onō-rea generalului in casinā, aflā de Jäger cāsia ași esprija generalū-majorului mul-țamitā adēncā. Atuncī inaltulū domnū ilū conduse la o parte și-i șopti cāte-va cu-vinte in urechi: „De-alt-cum, ce mai face August Schröder dela firma Neumeyer et Comp., domnule locotenentū?“

Agrātulū se obli și privi onestū in

ochii comandantului: „Mortū este, dom-nule generalū, mortū și ingropatū, și cu elū impreunā e mortū și inđrāsnețulū de Jäger“.

— „Bravo!“ fū rēsponsulū cordialū, și generalulū prinse cu drēpta sa mână tinērului locotenentū și cu apāsare gra-țiosā i puse stānga pe umērū. „Bravo! Acēsta a fostū o onestā promisiune, care cumpānescē o multīme de blāstēmāții ușur-atie! Altcum — mai am și o misiune pentru d-ta dela domnișōra Käthe Tonn-dorf“.

Surprinsū locotenentulū își luā posi-țiā. „Așa dērā tinēra damā dōrā nu a fostū fiica D-vōstrē, domnule generalū?“

— „Totuși, totuși, domnule locote-nentū! Domnișōra Käthe de Lanckwitz, fiica generalū-majorului și posesorului de Lanckwitz in Lanckwitz și Tonndorf“.

— „Ah, acum ințelegū. Și misiunea?“

— „Ei, tinēra damā i trimite o sa-lutare și ințrebā nu cumva ai avē vr'odatā dōrința de a admira economia rațelorū ei“.

De țar rise cu veselī: „Odiniōrā, domnule generalū, am l satū una dintre

cele mai grase rațe sē inōte; pentru o a doua incercare in adevērū, cā abia simtū plăcere. In sē dēcā sē pōte fără rațe, m'āși simți fericitū sē-mī potū reinōi cunoscința, cu binevoitōrea d-vōstrā permissiune“.

.....

Istoria „inđrāsnețului“ locotenentū ar fi dērā sferisitā. Despre „inblānditōrulū“ și mai țārđiu adevērātū „blāndulū“ de Jäger se scie in sē, cā in decursulū iernei următōre, dupā istoria ințēmplatā, avansā la rangulū de adjutantū de brigadā. Elū adresā in același timpū colonelului sēu următōrea scrisōre:

„Prea inalte domnū, multū onorate domnule colonelū! Am onōrea și nedes-crisa fericire, de-a Vē face cunoscutā lo-godna mea ințēmplatā astāđi cu domnișōra Käthe de Lanckwitz, fiica veneratului nostru comandantū de brigadā, a șefului meu presentū. Mirēsā mea sustine a nu Vē fi cu totulū necunoscutā, precum pōte sun-teți aplicatū a crede. Ea vorbesce chiar de o convenire, ce v'a adusū ințēmplarea in primāvēra anului trecutū, cānd ea, la brațulū unui domnū cu numele Augustū

Schröder, v'a ințālnitū, și acelū domnū dupā constatarea ei de odiniōrā — ar fi de-o asemēnare frapantā cu mine. Mea mea vē rōgā sē fiți indulgentū față de numitulū Schröder, — care și sub nume de „inđrāsnețulū“ de Jäger ar fi costat totū felulū de blāstēmāții; sē-i scusați luāndū in considerare, cā elū de dēja s'a dedatū la o viētā forte mēderatā. Mē alātūrū dērā și eu cu tōtā in-dorinței miresei mele și vē rogū, domnule colonelū, sē trageți in catalogulū de ven-torii o dungā grōsā peste contulū greū al acelui domnū și sē-i iertāți din inimā to-tē nebuniile, carī le-a fācutū pentru perdere de timpū, pe cānd încă nu invēțase a cunōsce mulțāmirea nāscūtā din seriōse oneste lucrārī. Dēcā rugarea nōstrā nu va fi fără succesū, noi nici cānd nu vomū in-ceta de-a cugeta cu mulțāmire la bunā-tatea d-vōstrē. Rudolph de Jäger și Käthe de Lanckwitz“.

Traducere, de Leontina M. Pop

lă, d'ér au trebuit să se și stimeze. E regretabil, că exigențele politice și ale ordinei de stat sunt de natură, încât adeseori judecătorul trebuie să se plece cu admirare dinaintea esențului.

Mi-se spune, că Polonii din Siberia sunt puțin și că nu sunt periculoși. Făcându-se suferința lor! Șterge chiar și cele din urmă amintiri a atâtoru răsbôie, a atâtoru asupriți sângerose.

Voi domniți, Sire! Voi veți fi nevoiți să vă supuneți datorinței acelei pedepsiri, care v'am amintit. Inse este o tradiție vechiă și frumoasă, că deodată cu venirea noului domnitor încetează împlinirea acestei grôzave datorințe. Gustă d'éră această fericită.

La noi, odinioară, când apărea noul domnitor, se deschideau ușițele coliviloruților, dreptă semn al bucuriei, și se auzea, în înălțime cântarea prizonierilor aripate. Face-ți-o Voi asta și mai liberați pe acei prizonieri, pe acei războinici, ca dela începută corôna de la Văștră Văștră frunte să se potă înălța de doriri de binecuvântare spre cer.

Mergu mai departe. Să luăm casul mai rău. Se presupunem, că unii din acei ômeni nu Vă voră fi recunoscători pentru această maritimă și că, cerbicioșia inimii lor, mai bine și-ar lua pumnii, decât să subscrie scrisoarea, de care m'au rugat compatrioții lor, ca prin ea să Vă imploră grațierea. Ba se presupunem chiar, că ei voră roși la această scrisoară și că întrepunerea mea, deși îndreptățită — căci ea este numai un răspuns la apelulă cătră inima mea — li-ar mai adauge încă un amar. Nică o supărare, dați și acelora grațiae. E într'adevăr demn de un domnitor, decât înțelege și pe acele suflete renitente și le învinge cu puterea nobilului său suflet.

Agrațiază-i fără condițiune, necontând nică la recunoștință, ci numai pentru satisfacțiunea Văștră, din singura cauză îmbucurătoare, că Veți auzi, cum zuruitul cătușelor, ce cadă de pe ei, răspundă clopotelor din Kremlin, ce vestescă cu glas puternic încoronarea Văștră.

Sire!

În cele mai sârbătorești momente ale vieții Văștre v'am adresat această rugare. Tu veși acum lacrimi fierci la brațulu admirabilei Văștre mame prin a cărei inimă se străbătutu pumnalele tuturor durerilor, și la brațulu acelei tinere principese, pe care Voi în curându o veți înălța de împărătesă. Vederea acestor două femei în doliu — credă sigură — vă umple de blândete și de iertare. Permite-mi, să Vă aduc înainte chipulă acelor două femei polonese, cari încă jelescă, nu pentru un mort, ci pentru cei depărtați ai lor, la a căroră rețorocere mai multă n'au nică o speranță. Ah, soțiile acestea nu potă priveghia alături de soții lor muribunzi, nu le potă închide ochii cu evlaviă. Ah, aceste fete tinere nu voră pută ingenunchia la patulă părinților lor, cari se luptă cu morțea, și nu potă să le simtă pentru ultima ôră mâna pe frunte!

În numele părintelui și a miresei Văștre mă rog. Sire, pentru acele femei, ce suntă dolii și cari nu suntă nică veduve, și orfane. Tu cu o singură trăsătură de ochi poți să le redai pe acei esilați nefericiți de cari le despartă o depărțare îndreptată pe veci. După ziua, când morțea va veni, care nimic n'o potă rețină dinaintea tălului, a ajunsu pe capulă familiei Văștre domnitoare, Tu poți reda la sute și mii de căminuri triste, pe tatălă de familie! Nimic n'ar fi mai măreț, decât această!

Sire!

Totă inima francesă v'a urmărită cu simpatia de-alungulă uriașului vostru imperiu, lângă cosciugulă tatălui vostru, a Țarului.

În ôra înse, când rândurile acestea v'edă lumina zilei, Voi veți sta lângă acel mormânt, în care îngropă pe tatălă Vostru. Cu atâtu mai greu este așa-d'éră de-a afla: la ce gânduri vă Veți preda în mijloculă pompei funebre religioase? Căci pe acela, ale cărei rămășițe pămâtesci le sa-

lăți acolo ultima ôră, istoria, binefăcătorii și dreptii l'au pusă în primul rând, și când Voi simțiți apăsându pe umerii Voștri greutatea unui imperiu uriaș, cereți dela marele Țar secretulă forții și a puterii lui.

Ah! Voi l'ati pută întreba despre sôrta acelor nenorociți, asupra cărora, din cauza morții pretimpurie, n'a pututu esercita grațierea și pe cari li apasă încă deplina rigore a legii! Mormântulă nu este mut. Elă primesce rugăciunile adresate lui și răsără din elă cuvinte mistice, cari p'atrundă sufletulă. Întrebați pe tatălă Vostru. Eu știu, că elă Vă va da următorulă răspuns: *Iertare prizonierilor! Iertare esilaților!* — Acestă răspuns vi-lă va da sigură, ca să vă deștepte în sufletă cuvintele rugăciunii lui Christos: „Și iartă celorlă ce greșescă nouă!”

Și voi veți asculta cuvintele bunului împărăț, ale Țarului păcii, și-i Veți fi ascultător, ca fiu bun și îngăduit, căci Vă va aduce aminte, cătu a fostă de curată și de nobilă sufletulă său. Voi Vă veți gândi, că lui îi strălucescă deja lumina eternă, că elă ședându la drepta tatălui ceresc, Vă vorbeșce de lângă tatălă ceresc, a cărui unică lege este iertarea și îndurarea, și care, credinciosă acestei legi, mai curându său mai târziu — ca să mă folosescă de-o măreță expresiune a religiei — va judeca peste toți judecătorii.

François Coppée.

Din Bucovina.

Cernăuți, — 1894.

Până la era de tristă eternă memorie a lui Pino și Pace, Românul din Bucovina nu știa cărei clase din zoologia aparține. Pe toate terenurile porunci de sus veneau; se îplineau, și Românul era o vacă bună de muls pentru cei străini, cătu și pentru cei de'ună nămu, cari prin sôrta ajunseră de-a le conduce sufletulă cu rugă până la scaunulă lui Dumnezeu. — Țăranulă român era huiduită cu conumele de *mojică*, și de frica domnilor de pe la judecătorii îi era rușine să se exprime că-i Român, ci vorbeșce cu domni numai *rusesc*.

A mai dată păcatulă, că la an 1881 s'a făcută conscripția, și funcționarii împărătesci au grijit de cu bună vreme, ca numărulă Românilor să fiă multă mai mică, decâtă ală Rutenilor, față cu conscripția din an. 1881. Românii s'au plânsu, d'ér au rămasu cu lacrimile pe obraz, pe când Rutenii protejați de guvernă au începută a se obrăznică. Au scôle multă mai multe, decâtă Românii, și cu toate acestea au puțină ômenă cu carte, și anume din simpla cauză, că Rusulă său Rutenu este încâtă va dela natură prostă. De-ară avă Rutenii din Bucovina o nobilitate, și o inteligență, atunci i-ară fi mâncată pe Români cu p'ertă cu totă.

Studentii ruteni suntă ajuturați pe la gimnasiulă din Cernăuți, ba pentru districtulă Coțmanului suntă și stipendii pentru studenții universitari de naționalitate rutenu. D'ér unde au Români vre'ună stipendiu la universitatea din Cernăuți, pe când ei ară avă dreptă să pretindă dela dieta țării, căci această dă din banii țării stipendii pentru Ruteni — Românii înse tacu, și până ce se voră publica aceste șire, de sigură nimăruia nică nu i-a pica prin minte a-și pune întrebarea, de ce n'au și studenții români stipendii?

Și cu toate aceste fôia rusescă „Bucovina”, lua de sub-suori de cătră fôia jidovescă „Bukowiner Rundschau” și de cătră ce-a a Salmiliberariloră „Bucowiner Nachrichten”, flăcăescă continu, că Rutenii suntă asupriți. De cătră cine? — Totă scârba o aruncă în spatele Consistorului și a Mitropolitului, — dicându, că acestă corpă în frunte cu Mitropolitul, îi nimicesc. — Să vedemă, de au resonă!

Să mergemă pe la parochiile de peste Prut, prin parochiile rusesci. Să intrăm prin scôle și biserică, și ce aflăm? — învâțătoră rutenu, preotă rutenu. De ce nu facă progresă, asta nu mă împôrtă. Prin toate parochiile de peste Prut mai că totă ală 4 preotă are brău roșu, este exarch și eșositu în exarch, tocmăi de

actualulă Mitropolită, care după fițicele susă citate, i-ară nimici pe Ruteni.

Să fimă drepti și să căutămă și 'n parochiile dele Prut până la Transilvania, și vomă vedă, că comune curată române au învâțători ruteni. Nu voui arăta nume, căci această aserțiune este prea adevărată și cunoscută de cătră toți, așa că nică cei mai aprigi dușman ai nămului nostru nu-mă potă obiecta nimicu. Si apoi căți preoți de prin parochiile românesci suntă exarchi cu brăne roșii?

Dacă este adevărată, că Mitropolitulă actuală protejază pe Români, atunci să-mă răspundă Rutenii, să-mă răspundă fițicele ovreesce, care-i cauza, că mai multe brăne roșii au Rutenii, deși suntă mai puțină la numără, decâtă Românii, cari suntă mai mulți? Său ce merite deosebite au acei Ruteni, cari au brăne roșii? D'ér să mergemă mai departe.

Preoții nou chirotoniți, decâtă suntă Ruteni capătă cooperatori în câte-va săptămâni, cei români așteptă și cu anii, mâncându din zestrea femeii. Cei ruteni nu îplineșcă cei trei ani receruti de lege, ca cooperatori, și devină parochi, pe când cooperatorii români înalbescă ca cooperatori. Dacă ară fi adevărată, ceea ce plângă Rutenii, atuncea se miră lumea, de ce nu se trimetă preoți români în părțile rutene. Nu, asta nu se face, și totuși Rutenii mai au obraz să se strige, că ei suntă tractați de cătră Consistorulă în modă vitregă. Românii ară avă totă dreptulă, după cele ce le amă espusă deja în „Gazetă”, și ei nu-o facă: Rutenii în arogațiunea loră mergă până acolo, încâtă sub era Pino Pace și acu nu de multă au scrisu prin gazetele loră, că actualulă Mitropolită va căpeta ună episcopă sufragănu rutenu, că împărăția umblă cu ideia de-a despărți archidiaconia în una română și alta rutenu.

Avemă trei protopopii curată (?) rusesce cu 27 brăne roșii și 9 protopopii românesce cu 35 brăne roșii, etă câtă deosebite! Dacă Mitropolitulă actuală ară proteja pe Români, ară trebui aceste 8 protopopii să aibă de $2 \times 27 = 54$ brăne roșii — ceea ce înse nu esistă. Său potă va dice cine-va, că Rutenii au încrată potă pentru țără și biserică ceva? Tocmăi contrarulă se svonesce, și guvernulă abia după morțea actualului Mitropolită va vedă, în ce încurcatură va ajunge cu acia, pe cari adă îi protejază.

(Va urma.)

Adunarea dela Sibiu.

(Telegr. part. a „Gaz. Trans.”)

Sibiu, 28 Noemvre Adunarea s'a deschisă prin preotulă Mangra la 10^{1/4}. După deschidere se constituie biroulă astfel: Președinte Mihailă Popoviciu, protopresbiteră; vicepreședinti vicarulă Rațiu și Mangra, secretari Mangiuca, Diamandi (Oradea), Triponă. Stefană Popă, Dr. Petroviciu, Russu Șirianu. Programa adunării: **Deliberare asupra ordinului ministerială, care sisteză activitatea partidului.** Se alege o comisiune de 50. Ședința se suspinde până la ôrele 12. Sala adunării e înșesată de publică.

Sibiu, 28 Noemvre. Ședința se redeschide la ôra 1 d. a. Raportulă Russu Șirianulă desfășură evenimentele dela ultima conferență, recomandă spre primire proiectul de rezoluțiune prezentat de Truția în optă puncte, conșinându protestă contra ordinațiunii ministrului. Rezoluțiunea accentueză susșinerea programului națională; declară de bărbați de încredere ai partidului pe membri comitetului centrală și pe trei cu cari s'a întregit comitetulă; protesteză contra persecuțiuniloră guvernului; pronunțare pentru Congresulă naționalitățiloră; multămită străiniloră și frațiloră din regat, în fine protestă contra învinuirii de irredentismă.

Protopopul Moldovană propune primirea en bloc a rezoluțiunii, ceea ce se primesce.

Herlea cere intervenire la Monarchă pentru condamnăți.

Președintele închide adunarea la 2 ôre între strigări de „să trăsescă!”

Sciri telegrafice.

Budapesta, 27 Noemvre (9 ôre 25 m. s'era). În conferența de s'era a clubului liberală, ministrulă-președintă Wekerle a d'isă, că venindu-i la cunoscință, că din mai multe părți se doresce a-se da lămuriri directe în privința sancționării proiecteloră bisericesci, își ține de datorință a declara, că s'a prezentat înaintea Majestății Sale cu rugarea, ca să se îndure a sancționa câtă mai curându proiectele așternute, în modă independentă de cele două proiecte, cari mai restau. Cu privilegiulă acesta Wekerle a dată monarchului declarașiri și cu privire la situația politică generală. Lui i-s'a dată autorizația prea înaltă a declara, că Majestatea Sa va da cabinetului actuală sancționarea proiecteloră bisericesci. (Vii aprobări generale).

Prin această cabinetului actuală i-s'a dată nu numai baza de dreptă, ci tot-odată i-s'a impusă și datorința de a funcționa mai departe. (Aprobări generale).

Wekerle ține de prisosă a mai reflecta asupra crizei și asupra ținuței unor membri singuratici ai cabinetului. Despre această nu mai potă fi nică o vorbă. Membrii cabinetului sunt conduși de garantarea punctelor de vedere principiare și nu de considerațiunii personale. (Aprobări vii și prelungite).

Viena, 28 Noemvre. În comisia pentru reforma electorală, a declarată ministrulă-președintă Windischgraetz, că guvernulă lasă să se începă desbaterile asupra reformei electorale. Din consultările ce au urmată până acuma se vede, că și parlamentulă va fi reprezentat la lucrările comisiunii și desbaterile voră începe câtă mai curându. Hohenwart Statnickel aprobă declarațiunile lui Windischgraetz, asemenea și Khuenburg în numele Germanilor. Cehulă tinără Brzord cere sufragiulă universală directă. Windischgraetz declară, că guvernulă nu s'ar învoi cu proiecte, cari țintescă la dreptulă sufragiului universală directă. Prade numesce de falsă procedura guvernului, Patai asemenea. Prințulă Schwarzenberg se indoesce, că parlamentulă centrală ar fi folulă, care să aibă condițiunile de a aduce o reformă electorală hotărâtă. această fiindă atacerea dieteloră.

Londra, 28 Noemvre. Mai multe foi publică scirea unanimă, că Țarulă și-ar fi exprimată intențiunea, de a convoca ună felă de adunare de notabili pentru consultare.

Bucuresci, 28 Noemvre. Mesașgiulă de tronă accentueză, că raporturile cu toate țările suntă amicale. Politica demnă și înțeleptă a României deșteptă stimă și încredere față cu poporulă română.

DIVERSE.

O femeie-bărbată. Margareta de Parma, care poseda o energă totă așa de nesămănată, ca și prudența ei, era una dintre ficele lui Carol V. Când ană de ană se desvoltau la această femeie totă mai multă însușirile de caracteră bărbătesc, dise odată Carol V cătră bufonulă său, istefulă pitică Cornelius de Litauen: În Margareta este ună bărbată pierdută! Este o trăsură caracteristică în ființa ei, care abia lasă să se deosebescă de seculă nostru! „Nu o singură însușire”, adause glumețulă, „ci suntă patru, cari dau Margaretei aparință de bărbat: întâiu inteligența ei, a doua podagra, care o are în picioră, a treia predilecțiunea ei pentru vânătoare-parforce, și în fine — barba, care umbresce buza de susă”.

Proprietar: Dr. Aurel Mureșianu.

Redactor responsabil: Gregariu Maioră.

Cursul la bursa din Viena.

Din 27 Novembre 1894.

Table with 2 columns: Item name and price. Includes Renta unghară de aur, Renta de corone unghară, Impr. cașil fer. ungh. etc.

Cursul pieței Brașov.

Din 28 Novembre 1894.

Table with 2 columns: Item name and price. Includes Banonote rom. Cump, Argint român. Cump, Napoleon-d'or etc.

Advertisement for jewelry: 'Cadou Forte Splendid, pentru Dame'. Features an image of a jewelry box and text describing gold jewelry.

Advertisement for cotton: 'BUMBACU de umplut p. pome cu 45 cr. klgr.'. Text describes the quality of the cotton.

Sz. 1295-94 bft.

Itélet.

Legal notice regarding a divorce case: 'Vádlott Navrea György brassói, 40 éves, gör. kel. nős, 2 gyermek atya mészáros...'.

Brassó, 1894 április 11-én.

Dr. Barla s. k. aljárásbíró.

Sz. 2646-1894 bft.

Ő felsége a király nevében.

Legal notice regarding a court case: 'A brassói kir. törvényszék, mint másodfoku büntető bíróság...'.

I T É L E T E T :

Legal notice regarding a court case: 'A fenti keletű és számu első bírói ítélet részben megváltoztatik...'.

Legal notice regarding a court case: 'Egyebekben az idézett első bírói ítélet indokainál fogva helyben hagyatik...'.

Legal notice regarding a court case: 'A brassói kir. törvényszék, mint büntető bíróság üléséből, 1894, július hó 31-én.'

Kovács s. k. h. elnök,

Pap Péter s. k. előadó bíró.

De vëndare.

Notice of public sale: 'In 1 Decembrie cäl. n. a. c. se vinde, prin licitațiune, din mână liberă, în Vinea inf. Comitatului Făgărașului...'.

Informațiuni la primăria Comunei. Nr. 555,1--2

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabilă din 1 Octombrie 1894.

Large railway schedule table with multiple columns for train types, times, and stations. Includes sections for Budapest-Predeal, Gheriș-Turda, Copsa-mica-Sibiu-Avrig-Fagaras, Simeria-Hunedora, Brasov-Zernești, Muresh-Ludoș-Bistrița, Arad-Timisora, Cucerdea-Oșorhei-Regh-sas, Careii-mari-Zelau, and Sighisoara-Odorhei-sec.

Nota: Órele însemnate în stânga stațiilor sunt a se ceta de sus în jos, cele însemnate în dreapta de sus în sus. Numeri încaudrați cu linii mai negri însemnă orele de noapte.